

איז נערכיז פרק שני ערכיז

(א) ר"ה ט. (נקמן כד: לב.
נדרים סא.) (ב) תפנית ס.
(ג) ז"ק (ד) ג"א אלה (ה) כס"א
לסוף הת"י. (ו) ע' כשור
לכ"ח ע' קמ. (ז) מן מר
ז"ק. (ח) תפנית ז"ק.
(ט) ג"א ז"י. (י) סיוכל ה
ס' ז"ק. (כ) ז"ק.

יהויקים שהיא י"ט
לנבוכדנצר ולא הוא אלא ב'
גלות ובין גלות (יהויקים)
[יהויכין] לגלות צדקיה לא
היו אלא י"א שנה: [וכן]
כשניה בחורבן בית שני גלו
כספראי שביצית וכמספרא
למח: טולח למח ולמח

[illegible]

(ט) הנך שני דאגלינו
סנחריב עד דאחי ירמיהו
ואהריונו לא קא תשיב.
גליו קשה דאיכא מאי קאמר

והיווה דלמחר שנה שניה כ"ב ירוקיס: ארבע מאה ועשרים.
שלמח ל' שנה שחרב בו: כ"ב ל' בשמא כשנבט. כלו ח"כ שנים
ובשמינית ענמה חרב: שנה חמשים עולה. לשנת יובל והיא תחלה
יובל הגא הלך לרי יהודה לא היו בכל יובל אלא מ"ט שנים: אי ח"כ
יהודה. בן מוקמת לה לאה דר' יוסף
בראשונה לא משכחה דלמחר ב' יובלות
ראשון כמזלי שנים: י"ז יובלות.
נפיק מקדיל דכמיז (מלס א ו) והיי
בשמונים שנה וארבע מאות שנה וגו'
ל' ארבעים דמדבר אשמחה דנכסו
דלן קודם בנין הבית ארבע מאות
וארבעים שנה ראשון עמד מ"י הר
תמ"ז הרי י"ז יובלות של חמשים:
ואי אסא יכול לומר משעש שנכנסו.
לארץ מנו שמיעין יובלות דל"כ שנה
חרב בתחילת היובל כלומר בשנת
היובל ענמה דהא ליכא למימר שלא
חרב עד חמשים ואחת דל"כ שנה
היימקמה שמיעין דר' מדלת שבע
שכיסו ושבע שחלקו משכחה חורבן
בשנת ל"ז של יובל והיוו שניה
שמיטת ואן בעינן כמזלי שביעית
הלך אחרת כל היא תחילת היובל
שנה היובל ענמה ואי אסא מוא
שכא יובל ב"ד שנה אחר אכר
הוכחה העיר דכמיז כיוקאל
(ס' מ): אלא שנת כ"ב כ"ב יובל.
ולא מנו שמיעין יובלות עד לאחר י"ד
אוראלן אחר מוא שנה היובל י"ד שנה
אחר שהוכחה העיר ודכמיז כ"ב שנה
לעיל (ג' ח') דר' מדלת י"ד חמשים פשו
להו תלמן ושיא אשמחה דבשנת
שליש ושש חרב הבית והיא תחלה
לשמיטת וישנה היובל ב"ד שנה ל' שנה
משנת החורבן ואי ח"ך דר' יוסף לעיל
[ס' ח' א] דהא ל' יהודה אייתי שברך שנין
שכיסו שנה י"ד שנה אחר אכר

על היובלות ודל י"ד מהגן שבקרי נשבע שכיבדו ו' שחילקו שבו ו' תלת אשתה דב' בשבע חרוב: ומשי הגן תלת שני דאגליהו מתקריב עד דאשא ירמיה ואהדריהו כו'. כלומר הגן של שנים שזר מתקריב עליהן דכתיב (מגלים ב' א') ויעל הגן אשור (על כל) [בכל] הארץ ויעל שומרון ויעל שבע שנים ולא היה להם מפלג (לחרש) ונזרוע ולא שני שמעין ויובלות לא קא חשיב להו. והאי דנקט עד דאשא ירמיהו אהדריהו לאו דיוקא דהא יומא מתשעים שנה היה מתקריב ידאגליהו מתקריב והיו נבאות גלות עד שהחזירו ירמיהו ג) לא חשיב תלת שני משכחה חורבן בשנת ארבעים ותשע והיא בשעית ואין שני ותלת שני והיא ליכא למימר לר' יהודה לית ליה הגן דרשא דהא קרא כתיב ותה העיר הוה יובל ועוד קשיא לי הוי לא מדליין אלא הגן תלת שני שהחזירו ירמיהו ויובלות (א) מעו ויובלות נקיש שמעין עד היאך יתכן ליעול שלש שנים לבדם אם נאמר מתקריב עליהם כבר אותן שלש שנים ולחזור למנינים הראשון ולמנות י"ד י"ז קלדש יובל חוק הוויות אלו נראה כציינ דהא' תלת דכחז כספרים שיבט הוא מתקריב עד דאשא ירמיהו אהדריהו לא חשיב דיוקא נקט דל' אמרי' בפרק בתרא (סא) אלא נבאותה שנה שחזר ציינ יאשיהו שמעילו משבוע סדור כמין חומר דכחז בשנת שלשים ושש ליובל חרב הבית והיא ה שנת היובל שחר חורב בשנת י"ח ליאשיהו דכתיב (מגלים ב' כב) מהמקן אל חולדה הניבאל ואמרי' במגילה (דף יז:) הוי שבקיה ה השבטים ומגלג הדדור דכתיב (מ"ג ג) מה האיון הלא וגו' ודבר זה שרעל כתיב ב"ח ליאשיהו היה תחתל היובל דאגליהו חלן לא שנה ללדקריהו דכתיב (מגלים ב' כה) הרי שלשים ושש ואז חרב הבית ומשמייה ואחר כן מלחמי ספר יסן מונה כמחז בן כן והודעמי (ר' יוסי' תלמידיה דקא קשיא לך לעיל הוה ליה כשיטא בשבע: בגולה. ציינ עורא: ידעיה חריס פשול ווארי. שמתקדש ראשון שחזור לאמרי' תלוסס לארבע ועשרים משמרו. ולא היו יודעין כיצד הקדש: ונטוס בקלי. וכוון ידעיה ברוב הקדש ועלמה אבחרו ברו' האגריהו בידו כן ד' עשו אחרי אותן הכמוינן צאגריהו ו אחרו כו' וכו'.

היה בשיא בשבוע. פי' דמנין ח"כ שנים כלה בשית בשבוע והמורכב בשנת כ"א להי' מוכחא קוויא ללא חרב בית השני עד שנת כ"א וית' ראשון שעמד מ"י שנים חרב בשנת שש עמנו הכי מוכח כל ההקוויא מנא' בית שנים בחתיכה יוכל כלומר שנת יוכל עמא' להמורכב בשנת

שניה ויהי' וירושל' ויהי'

תלת שנים כי טובא הוא
משה"ל לחזקו עד שבעה"ל
ליאשיהו שהחזירם ירמיהו הוא
קרוז (ט) למאה שנה ועוד הקשה רש"י

לכאן ולכאן ואיית תמתי
שית הוי ארביסר איש
חרוב אי ר' יהודה בר
דנאי שבעה עשר
משננסו לארץ ועד
לומר משעה שנסבכו ב
נמצא בית חרב בתחילת
יבארבע עשרה שנה א
אלא צא מהם שבע
ואתה מוצא ארבע
הוכחה העיר ואי רבי
משבסרי יובלי שדי א
בשבעה ה' הג' שני דאגנא
ירמיה אהדרינהו לא
אימא לעולם רבנן וכי
הכי נמי מסתברא דאי
של הירושבי בשני מן
משמרות עלו מן
פשוור ואימר עמדו
לכ"ד משמרות בכל
בא דיעיה ונטל חליל

[illegible]

כעשרים חמש שנה
לגלותנו בראש השנה
כעשור לחמש בארבע
עשרה שנה אחד אשר
הכתה העיר בעצם היום
הזה היתה עלי ד' תבא
אחי שקנה: יחזקאל מ א

(ב) יחסי ד"ר ומשני וכו'
למען דמחללי התם לא
חזו:

ש"אפי' יהו"ריב ראש
משמרות ש"ב נחמד

[illegible]